

kretariatet forbereder endvidere sagsforelæggelsen for nævnet, deltager i nævnsmøder og varetager i øvrigt sædvanlige administrative opgaver for nævnet, jf. Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 349 af 23. maj 1990 om forretningsorden for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

3. Lovforslagets baggrund.

Det er i centralstyrelseslovens § 19, stk. 1, fastsat, at nævnet skal indhente en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, forinden nævnet træffer afgørelse i en sag. For at undgå uhensigtsmæssige sagsgange er det i centralstyrelsesloven forudsat, at Patientklagenævnets sekretariat alene varetager de nævnte direkte sekretariatsforberedende og afsluttende opgaver for nævnet. Sundhedsstyrelsen varetager under inddragelse af embedslægeinstitutionerne den nærmere oplysning og udredning af sagerne og foretager den faglige bedømmelse af disse samt udarbejder den samlede indstilling, incl. forslag til evt. sanktion i sagen, til Patientklagenævnet.

Med lovforslaget henlægges den administrative forberedelse af patientklagesagerne fuldt ud til Patientklagenævnet, hvorved der opnås en rationaliseringsgevinst til nedbringelse af klagesagsbehandlingstiden. Rationaliseringen består i, at dobbeltadministration kan afvikles, og at sagsbehandlingen kan tilrettelægges, så den svarer til nævnets behov.

Således kan nævnet fremover umiddelbart stille og få besvaret uddybende spørgsmål vedrørende undersøgelsen af den enkelte sag fra sekretariatets egne læger m.v. eller egne faglige konsulenter. Opgaven med at indhente udtalelser fra det indklagede medicinalpersonale, indhente journalmateriale m.v. skal fortsat påhvile embedslægeinstitutionerne. For at sikre, at sagsbehandlingstiden reduceres, bør sagsgangen yderligere ændres, således at embedslægeinstitutionerne i de ukomplicerede sager udfærdiger en egentlig indstilling til nævnet om den enkelte sags afgørelse indeholdt i et udkast til nævnets svarskrivelse til klageren.

Det er med disse ændringer hensigten at nedbringe sagsbehandlingstiden i de enkelte klagesager, idet der sigtes på, at ukomplicerede sager kan afgøres på gennemsnitligt højst 3 måneder og mere komplicerede sager på højst 6 måneder. Det er imidlertid ikke muligt i lovform at fastsætte sådanne absolutte frister.

Af hensyn til begge sagens parter, d.v.s. såvel klager som den indklagede medicinalperson, skal sædvanlige retssikkerhedsmæssige hensyn således til enhver tid fortsat sikres i sagsbehandlingen. Dette betyder bl.a., at de indklagede sundhedspersoner skal have lejlighed til at udtale sig om klagen, at der fore-

tages partshøring over nye oplysninger, herunder også oplysninger, der fremkommer sent i sagsbehandlingsforløbet, at der evt. må foretages supplerende (læge-) faglig undersøgelse, og at nævnet eller nævnets enkelte medlemmer skal have lejlighed til at kræve yderligere sagsundersøgelser.

De nævnte tidsfrister, der i øvrigt indebærer en meget betydelig nedbringelse af den aktuelle sagsbehandlingstid, der er på gennemsnitligt ca. 18 måneder, vil derfor være gennemsnitlige sagsbehandlingstider, som Patientklagenævnet skal søge at overholde. Endvidere vil Sundhedsministeriet gennem en analyse af den fremtidige interne arbejdstilrettelæggelse i Patientklagenævnet og gennem nævnets kvartalsmæssige indberetninger til ministeriet om sagsbehandlingstiden m.v. søge at sikre, at der sker den tilsligtede nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Der kan dog opstå situationer, hvor også den højeste sagsbehandlingstid på 6 måneder må overskrides, bl.a. på grund af de nævnte retssikkerhedsmæssige hensyn, men også fordi det i enkelte sager fortsat kan vise sig særlig vanskeligt at afklare de faktiske forhold vedrørende klageforholdet.

Med henblik på at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid vil Sundhedsministeriet henstille til Patientklagenævnet, at der for de enkelte faser i sagsbehandlingen indføres tidsfrister for afgivelse af udtalelse, f.eks. for medicinalpersonale m.v. Men de pågældende frister vil, jf. ovenstående, have henstillings og vejledningens karakter, idet sagerne almindeligvis ikke uden de pågældende udtalelser kan videreføres eller afgøres.

Sundhedsstyrelsens pligt til at føre tilsyn med sundhedspersonalet ændres ikke, og styrelsen skal som hidtil i henhold til centralstyrelseslovens § 12, stk. 2, til Patientklagenævnet indbringe sager, som styrelsen finder vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion over for personer inden for sundhedsvæsenet. For ikke at svække grundlaget for Sundhedsstyrelsens tilsynsfunktion skal Patientklagenævnet orientere styrelsen om sine afgørelser, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, nr. 3.

4. Sagsmængde og sagsbehandlingstider.

Hovedbegrundelsen for den ændrede tilrettelæggelse af klagesystemet er ønsket om en væsentlig nedbringelse af den samlede sagsbehandlingstid. Ministeriet har i en rapport af september 1991 nærmere redegjort for det eksisterende klagesystem og påpeget de årsager til den gennemsnitligt lange sagsbehandlingstid på ca. 12-18 måneder samt stillet forslag til effektivisering af systemet. Sådanne effektiviseringer blev iværksat gennem 1992 og endelig i september 1992 med tilførsel af ekstra personale til